

Cesta

6

2009

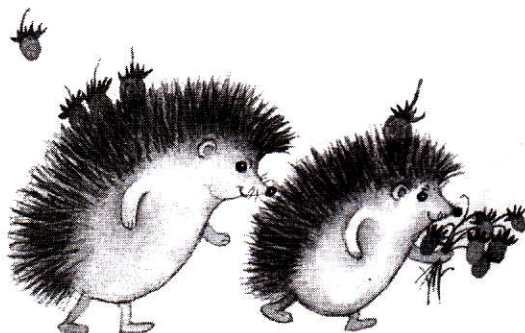
KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba	3
Povolání Samuela	4
Pozvánka na „Tábor Broučků“	5
Poznáváme Bibli	6
Podobenství 4	7
Trpaslík	8
Půjčená	10
Co pro mne znamená Ježíš Kristus	12
Soutěž o tři knihy	13
Kalendář 2010	14
Malování na chodníku	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: J. Oleš, H. Rokytová, O. Bajusová
 a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pěkný den

Dnes šlo všechno dobře, Ježíši,

ve škole, doma i na ulici.

Všechno jsem zvládl,

nepohádal jsem se s bratrem,

pomáhal jsem mamince

a ta měla radost.

Děkuji ti za tento den, Ježíši.

Daruj mi ještě mnoho takových dnů.

Amen.

Dietrich Mendt

Přel. ZS

2. Povolání Samuela

Elí měl také dva syny. Jmenovali se Chofní a Pinchas. Sloužili ve svatyni jako kněží, kteří měli na starost provádění obětí Bohu. Takovou službu měli konat jen dobří a poslušní Boží služebníci. Chofní a Pinchas však byli zlí. Dělal mnoho věcí, které se Hospodinu vůbec nelíbily. Například vždy, když někdo přišel, že chce obětovat Bohu, brali si z těchto obětí maso pro sebe, a to i násilím proti vůli obětujícího člověka. Tím celou oběť znevažovali. Elí to dobře věděl, své syny sice napomínal, ale nedokázal jim v tom zabránit. Chofní ani Pinchas si z toho nic nedělali. Elí už byl moc starý a jeho synové jej nebrali vážně.

Nakonec Elího navštívil Boží posel a oznámil mu, že Hospodin za to, že pro Elího byli jeho synové důležitější než Hospodin a trpěl jejich chování, odejme Hospodin jeho rodu výsadu kněžské služby. Místo nich si zvolí jiného věrného kněze. Chofní a Pinchas pak budou potrestáni tak, že zemřou oba v jediný den.

Naopak Samuel konal službu v Hospodinově svatyni dobře a věrně. Být Božím služebníkem se mu moc líbilo, byl hodný a poslušný. Ve svatyni měl na starost světlo.

Měl svoji vlastní světničku, hned vedle Elího pokoje, a tam chodíval spát. Jednou v noci se probudil. Slyšel, jak ho volá nějaký hlas: „Samueli! Samueli!“ Samuel si myslel, že ho volá Elí. Vstal, šel k němu do pokoje a ptal se, co potřebuje. Elí však odpověděl: „Já jsem tě nevolal, běž honem spát.“

Asi se mi to zdálo, myslel si Samuel a šel si zase lehnout. Najednou slyšel znovu: „Samueli! Samueli!“ Šel znovu k Elímu a povídá: „Tady jsem, teď jsem jasně slyšel, jak mě voláš.“ Elí to však znovu popřel a poslal jej spát. Samuel ho poslechl, i když to nechápal. Za

chvilku slyšel hlas potřetí: „Samueli! Samueli!“ Znovu vstal a utíkal k Elímu.

Ten konečně pochopil, odkud hlas přichází a řekl chlapci: „To tě volá Hospodin. Až znovu uslyšíš ten hlas, odpověz: Mluv, Pane, tvůj služebník slyší.“

Samuel se tedy vrátil a rozechvěle čekal, zda znovu uslyší to volání. Jeho přání se brzy splnilo a on odpověděl, jak mu Elí přikázal. To, co mu Hospodin řekl, však nebylo vůbec příjemné. Mluvil o tom, že dobře ví, jak špatní jsou Chofní a Pinchas. Varoval je i Elího, ale neposlechli. Proto musí být potrestáni. Chofní a Pinchas jednoho dne zemřou a také Elí bude potrestán.

Samuel nemohl usnout a vstal brzy ráno. Když se jej Elí ptal, co mu Hospodin řekl, nezamlčel nic, i když z toho neměl vůbec žádnou radost. Elí si povzdechl a řekl: „Byl to Pán Bůh. Udělá to, co se musí stát.“

Jana Krajčířková

Pozvánka na „Tábor Broučků 2009“

Zveme vás srdečně na další, v pořadí již 11. **„Tábor Broučků 2009“**, který pořádá Odbor duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze Církve československé husitské ve dnech **16. – 23. srpna 2009** v rekreačním zařízení Hela ve Velké Úpě v Krkonoších.

Mohou se zúčastnit celé rodiny s dětmi ze všech míst naší republiky. Biblické příběhy ze Starého i Nového zákona budeme ztvárňovat s využitím nového flanelografu Betty Lukens z USA. Další tvořivá činnost včetně doprovodného programu pro malé i velké je zajištěna.

Zájemci, hlase se co nejdříve na telefon: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@centrum.cz sestře farářce Krasavě Machové. Kapacita je omezena.

Obratem dostanete podrobné pokyny a informace o uvedené akci včetně přihlášky. Těšíme se s vámi na shledání.

V seriálu biblických otázek pokračujeme starozákonními příběhy. Tentokrát jsou naším tématem knihy Samuelovy a Královské. U každé otázky najdete odkaz na biblický text, ve kterém nejen najdete odpověď, ale můžete si i přečíst celý příběh. Správné odpovědi si můžete ověřit na str. 9.

Otázka č. 1: Za kým se vydal Saul, když nemohl najít ztracené oslice? (1 S 9. a 10. kapitola)
a) za králem b) za Davidem c) za Samuelem

Otázka č. 2: Saul, první izraelský král, přestal poslouchat Hospodina. Přepadal ho zlý duch, stal se žárlivým a nenávisným. Komu Saul usiloval o život? (1 S 18. kapitola)
a) služebníkům Božím, b) Davidovi, c) přátelům Davida

Otázka č. 3: Co dělal král David, když byla na jeho rozkaz přenášena Boží schrána do Jeruzaléma? (2 S 6. kapitola)
a) díval se na průvod z okna, b) tančil ze všech sil, c) krácel v čele průvodu

Otázka č. 4: Co znamenalo to, že kněz Sádok vylil Šalomounovi vzácný olej na hlavu? (1 Kr 1,38-40)
a) pomazal ho za krále, b) chtěl ho ponížít, c) chtěl lidem ukázat, jak uctívat Boha

Otázka č. 5: Proč královna ze Sáby přijela navštívit Šalomouna? (1 Kr 10,1-13)
a) vyzkoušet jej hádankami, když slyšela o jeho moudrosti, b) podívat se, jak vypadá, c) promluvit k jeho lidu

Marcela Šimová

4. O pleveli mezi pšenici

Toto podobenství najdeme v Mt 13,24-30, jeho výklad pak v Mt 13,36-43. Podobně jako v podobenství o rozsévaci v něm Pán Ježíš používá známý obraz z rolnického života: člověk zasal dobré semeno, v noci však jeho nepřítel na pole zasal plevel. Ten se ukázal, až

když stébla vyrostla. Služebníci se ptali, kde se tam plevel vzal a zda jej mají vytrhat. Pán jim odpověděl, že jej tam zasal nepřítel a bude od pšenice oddělen až při žni.

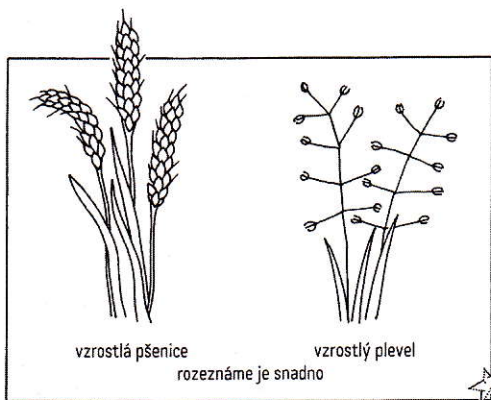
Palestinský koukol (plevel) vypadal v raném stadiu úplně jako pšenice. Rozdíl se ukázal až tehdy, když dozrály. Mezitím se však kořeny koukolu a pšenice tak propletly, že vytrhat koukol by znamenalo zároveň vytrhat i pšenici. Zrno koukolu bylo jedovaté, a proto se jednou od pšenice oddělit muselo. To bylo možné třím způsobem: Plevel nevyrostl tak vysoko jako pšenice, a tak se v silně zapleveleném poli sklízely jen vršky pšenice, poté se celé pole zapálilo a plevel shořel. Nebo se při sklizni svazoval koukol do otýpek, které se pálily. A když bylo na poli koukolu málo, vybíral se z pšenice až před semletím zrna. To byla práce žen. Zrno koukolu se lišilo od pšenice barvou – bylo šedivé.

V podobenství ženci svázali plevel do otýpek ke spálení a pšenici shromáždili do hospodářovy stodoly. Při skonání věků pošle Pán Ježíš své anděly a ti vyberou všechny, kdo se dopouštěli nepravostí, a hodí je do ohnivé pece. Ale spravedliví půjdou do Božího království a budou zářit jako slunce.

Proto ani my nemůžeme rozlišovat lidi na dobré a zlé, protože nevidíme do jejich nitra. Neznáme jejich minulost a možná ani přítomnost. Např. některé dítě ubližuje druhým, protože mu doma ubližují. Hádá se s dětmi, protože doma neslyší nic než hádky rodičů. I dítě, které dnes zlobí, může vyrůst v dobrého člověka. Nemůžeme tedy správně posoudit, kdo je dobrý a kdo je zlý. To umí jenom Pán Bůh. Třídění nastane až na Božím soudu, na konci našeho života.

Jana Krajčířiková

(s použitím knihy Biblické obrázky pro děti od Jiřiny Kubíkové)

Manželé Lorencovi bydleli v menším rodinném domku na kraji malé vesničky. Měli pětiletou dcerku Janičku. Maminka s Janičkou chodily každý den do místního obchůdku nakupovat a vždycky prošly cestou kolem Bořilovic zahrádky, kde stál u jezírka zahradní trpaslík. Janičce se už dlouho moc líbil a vždycky se u něho zastavila. Doma prosila maminku a tatínka, aby jí ho také koupili, že bude moc hodná.

Až jednou se jí dětský sen opravdu splnil, zrovna v den jejích šestých narozenin. Dostala velkou, mašlí ovázanou krabici - a v ní toho nejkrásnějšího trpaslíka na světě! Byla tak šťastná! Poskakovala po celém domě a střídavě rodiče objímala a pusinkovala. V sobotu trpaslíka s tatínkem "ubytovali" na zahrádce mezi záhonky tulipánů a narcisek a Janička se na něj chodila pořád dívat: "Tak, Ferdo, hlídej nám tady kytičky!" řekla a běžela se pochlubit sousedovic Evičce, o dva roky starší dívence, s kterou si často hrávala.

Evička byla zvědavá a šla se hned podívat. "To je můj Ferda. Není krásný?" řekla Janička. "Ani ne," Evička na to, ale přitom jí ho tajně záviděla. "Hm, když budu chtít, naši mně takových koupí třeba deset, heč... a ještě hezčích," pokračovala Evička. A pak se začaly hádat: "Můj Ferda je nejhezčí!" ... "A není!" ... "A je!" ... "Tak víš co? Hele..." řekla Evička, popadla kámen, hodila ... a milému Ferdovi rozbila červenou čepici. Zrovna ta se Janičce na něm líbila nejvíc. "Co se to tu děje?" vykoukla z okna maminka a ptala se Janičky. Ta však nemohla pro pláč ani odpovědět, stála u sošky a objímala ji. Evička strachy radši rychle utekla domů.

Dlouho se nechtěla rodičům přiznat, ale nakonec musela s pravdou ven. Dostala vyhubováno a její tatínek se šel za ni k sousedům omluvit a nabídnout, že škodu nahradí. Pan Lorenc to však odmítl, prý to nějak slepí.

Janička doma nebyla k utišení, neplakala jenom pro Ferdou, ale i pro Evičku, tolik se s ní chtěla kamarádit, a ona je zatím taková...

Evička o sobě doma hodně přemýšlela a bylo jí najednou líto, jak se chovala. Nakonec začala brečet taky. Po dlouhé debatě se svou maminkou pak usoudila, že k Janičce zajde a omluví se. Do kroku a řeči jí však nebylo. Nesměle zaťukala, pozdravila a vešla do domu.

Janička seděla smutně ve svém pokojíku na posteli. Evička k ní tiše přistoupila a řekla: "Promiň Janičko, já nechtěla," a přitom jí do ruky vtiskla malou krabičku. "Můžeme být zase kamarádky?" Janička překvapeně krabičku pomalinku otvírala a rozzářený pohled jejích očí Evičce na otázku odpovéděl. Našla tam šňůrku na krk, docela obyčejnou, ale na ní byl zavěšený malý trpaslík s červenou čepicí! "To máš pro štěstí," řekla Evička se slzami v očích.

No a od té doby jsou obě ty nejlepší kamarádky na světě. A jak to dopadlo s Ferdou? Pan Lorenc ho slepil a ještě u něho vybudoval jezírko a v něm plují dvě rybky - jedna Janičky a druhá Evičky. Děti z vesnice se chodí k nim za plot dívat a říkají: "To je krásný trpaslík!"

Helena Osmíková

Odpovědi ze str. 6:

1-c, 2-b, 3-b, 4-a, 5-a

Jsi moje princezna
s hvězdičkou na spánku.

Jsi moje básnička
spletená v copánku.

Jsi moje panenka
půjčená na hraní.

Jsi moje písnička,
co vítá svítání.

Jsi moje skleněnka
do duhy zakletá.
Jsi moje pohádka,
pískle, co nelétá.

Jsi moje Beruška
se sedmi pihami.
Jsi štěstí schované
v náruči u mámy.

Marcela Kašparová

Sto čtverečků

Na čtverečkovaný papír nakreslete čtverec velikosti 10 x 10 čtverečků. Úkolem každého hráče je co nejrychleji napsat do každého čtverečku křížek. Vedoucí sleduje čas na hodinkách.

Třicet čtverečků

Z tuhého papíru vystříhnete 30 čtverečků velikosti 2 cm x 2 cm a na jedné straně je barevně označte. Položte je vedle sebe na stůl tak, aby značky byly viditelné. Hráč je pak obrací co nejrychleji nejprve pravou rukou, pak levou a nakonec oběma rukama. Vedoucí měří čas a kdo je nejdříve, vyhrává.

Ukryté čtverečky

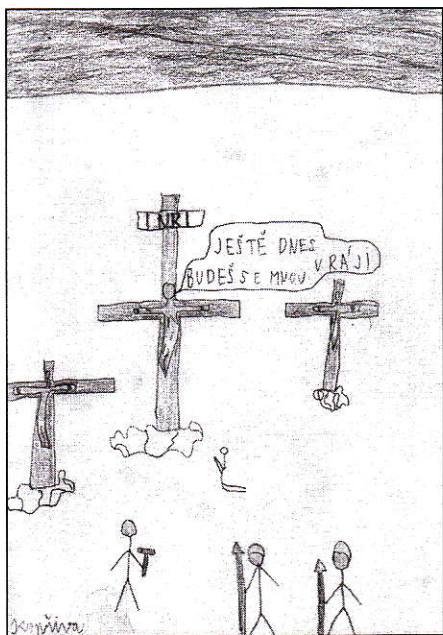
Jeden z hráčů ukryje v místnosti, odkud ostatní na chvíli odešli, deset označených tuhých čtverečků tak, aby z každého byla část vidět. Pak zavolá ostatní, kteří čtverečky hledají. Podmínkou je, že ničím nesmějí hýbat. Vyhrává ten, kdo najde a přivlastní si nejvíc čtverečků.

Z.S.

V letošním dubnovém čísle jsme otiskli stručné shrnutí velikonočních událostí s výzvou, abyste nám napsali, co pro vás znamená Ježíš Kristus. Dostali jsme krásná vyznání od Františka Kopřivy a Daniela Štibrala z Mladé Boleslavi. Moc jim děkujeme i za pěkné obrázky, které rovněž otiskujeme, a oběma autorům posíláme knížku.

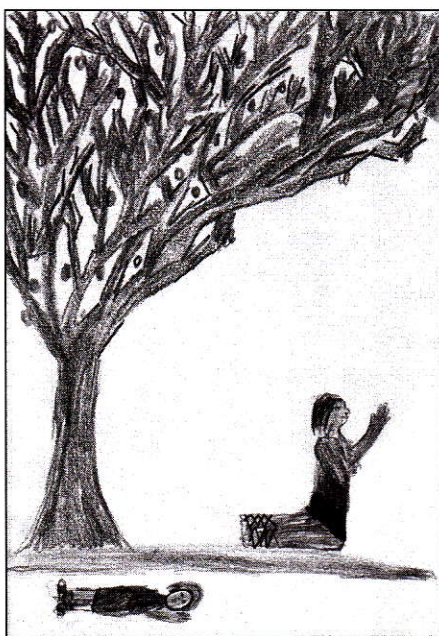

Podstoupil utrpení a smrt kvůli nám. Vykoupil nás tím. Zachránil od zla. Za to mu děkuji.

František, 13 let

Pro mě Ježíš Kristus znamená život, pravdu, svobodu, statečnost, čest. Jsem rád, že vzal na sebe všechny hříchy. Za to mu děkuji. Velikonoce mám rád, protože si připomínáme Ježíšovu smrt, vzkříšení, zjevení a nanebevstoupení. Za vše mu děkuji.

Daniel, 14 let

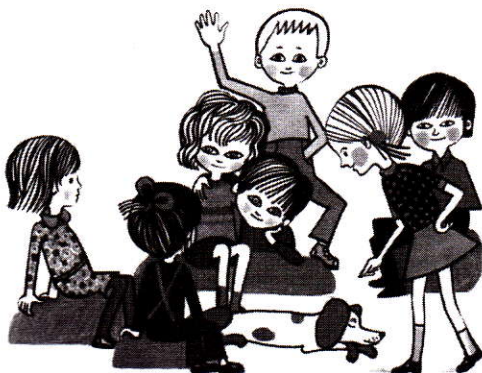
Pokuste se vyluštit následující tajemné nápisy. Když nám do poloviny září pošlete správné znění těchto tří vět, můžete vyhrát knihu. Jména tří výherců uveřejníme v říjnovém čísle.

ví rab ez skut kún eník nič emu

má men a ději vživ ébo hu

do kona lálá skastr ach za hání

Z.S.

Blahopřejeme výhercům soutěže z dubnového čísla Cesty

(tajenka: On je naše spása.), kterým posíláme knihu:

Jiří Besmák z Kolína,

Veronika Kothová

a Nikola Adámková z Přelouče

Děti, pomozte namalovat kalendář pro rok 2010!

Odbor duchovní péče o děti Pražské diecéze ČČSH se rozhodl k 90. výročí založení naší církve v příštím roce vydat kalendář vytvořený z výtvarných prací dětí. Obracíme se proto s výzvou na všechny děti, které rády kreslí, malují, tvoří koláže a podobně, aby se samy nebo ve skupinkách pokusily ztvárnit téma:

„A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska“ (1 K 13,13).

Podtitul pak zní „Skutky milosrdenství“ (Mt 25,35-36)

Zamyslete se se svými faráři či učiteli, co pro nás znamená láska a jak ji můžeme ve svém okolí projevovat, a pokuste se potom své nápady výtvarně vyjádřit. Vaší fantazii nechceme klást žádné meze – můžete kreslit, malovat, vystřihovat a lepit, použít pastelky, fixy, vodovky, tempery, pastely... Jedinou podmínkou je tvořit na bílou čtvrtku formátu A4, své dílo podepsat a uvést věk autora (autorů).

Hotová díla posílejte na tuto adresu:

Sestra farářka Krasava Machová

Husovo náměstí 273

280 02 Kolín III

Pokud stihnete své obrázky poslat do **15. června**, mohou se objevit na výstavě při letošní pouti na Sázavu, která se koná v sobotu 27. června. Rádi se tam s vámi také setkáme. Konečná uzávěrka přijímání obrázků je potom **31. srpna**. Ze všech došlých prací vybereme ty nejlepší pro kalendář, ostatní využijeme pro výstavu.

Moc se na všechny vaše obrázky těšíme!

Jana Krajčířiková

Milé děti,

rok utekl jako voda a opět jsme pro vás ke Dni dětí a na závěr školního roku připravili „Malování na chodníku“. Sejdeme se v **sobotu 20. června v 9 hodin v Praze před Výstavištěm** a půjdeme malovat k nedalekému Planetáriu.

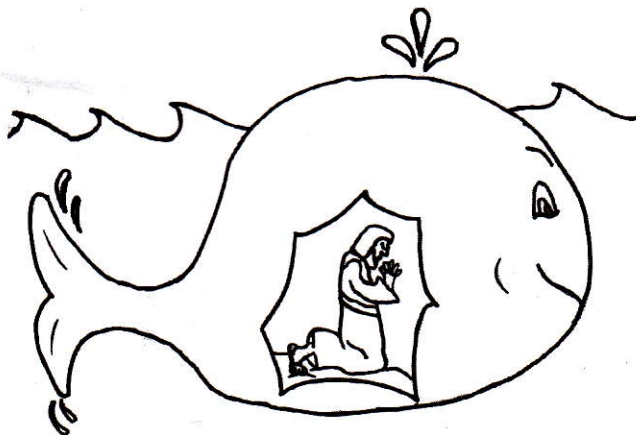
Téma letošního malování zní: JONÁŠ. Kniha i postava patří do Starého zákona mezi 12 malých proroků. Má pouze 4 kapitoly, ale o to větší význam pro náš život. Je hotovým dobrodružstvím! Už jste někdy, milé děti, slyšely, že by velryba spolkla člověka? Proč k tomu došlo a jak to s tím nešťácníkem nakonec dopadlo?

Otevřete si Bibli, nalistujte příslušné verše a dozvíte se více. A nebo ještě lépe! Přijďte navíc mezi nás, kde si spolu zahrajeme, zazpíváme a namalujeme obrázky podle svých představ barevnými křídami přímo na chodník. Vezměte s sebou i dospělé publikum. Hezké odměny a dárky na památku vás opět neminou. – V případě deštivého počasí je zajištěno malování v teple pod střechem. Tehdy si vezměte s sebou ještě pastelky.

Odpoledne navštívíme Musaion – expozici Historického muzea v Kinského zahradě v Praze 5 – Smíchově, které je součástí Národního muzea, a blízký Dětský ostrov. V nedávno opraveném empírovém Letohrádku Kinských probíhá stálá národopisná výstava zaměřená na lidovou kulturu České republiky, propojená s živým provozováním lidových řemesel, lidových technik, folklórní koncertní činností apod. Vedle tradiční prohlídky budeme mít možnost sledovat výrobu a barvení dětských hraček a pletení z orobince, což je mokřadní rostlina zvaná také doutníky. Každý zájemce si bude moci omalovat a odnést domů vlastní lidovou hračku.

Přijďte z blízka i z dále! Věřím, že to bude stát za to. Moc se na vás – děti i dospělé – těší

sestra Krasava se svými spolupracovníky

1. „Už se tě-ším, Pa-ne! Tvo-je pom-sta vzpla-ne, jak jsi řek!

Ni-ni-ve zlé by-lo. Ko-nec za-slou-ži-lo v pla-me-nech!”

Refrén

Jo-ná-ši!

Jo-ná-ši!

Jo-ná-ši!

2. Jonáš marně čekal.

Zlobil se a vztekal:

proč tu byl?

Vždyť Bůh místo trestu

prosícím městu

odpustil. Ref.

3. „Proč se tolik hněváš?

Že už břechtan nemáš,

jenž tu rost?

Byl to strom, ne děti.

Stromu líto je ti

víc než dost?“ Ref.

4. „Mně je líto lidí.

Láska jinak vidí,

nežli msta.

Kde se člověk sklání,

tam mé slitování

vyrůstá.“ Ref.